

عنوان مقاله:

بررسی تنوع ژنتیکی ارقام گندم رایج در ایران با استفاده از نشانگرهای ریزماهواره

محل انتشار:

دوازدهمین کنگره ژنتیک ایران (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

نامدار مرادی - دانشجوی کارشناسی ارشد بیوتکنولوژی کشاورزی، دانشکده کشاورزی دانشگاه کردستان

هدیه بدخشان - عضو هیئت علمی گروه بیوتکنولوژی دانشکده کشاورزی دانشگاه کردستان

هادی محمدزاده - دانشجوی کارشناسی ارشد بیوتکنولوژی کشاورزی دانشکده کشاورزی دانشگاه کردستان

خلاصه مقاله:

ارزیابی تنوع ژنتیکی در گونه های گیاهی، به ویژه به کمک نشانگرهای مولکولی دارای اهمیت بسیار زیادی در اصلاح گیاهان است، زیرا اساس گزینش صفات مطلوب بر پایه وجود تنوع ژنتیکی است. در این مطالعه، ارقام گندم رایج در ایران شامل 38 رقم گندم نان (*Triticum aestivum*)، به همراه سه رقم گندم دوروم (*T. durum*) و یک رقم تریتیکاله، به منظور بررسی تنوع ژنتیکی با استفاده از 27 نشانگر چند شکل ریزماهواره مورد بررسی قرار گرفتند. در مجموع 117 آلل با دامنه 2 تا 9 و میانگین 4/5 مشاهده شد. نشانگرهای Xgwm11 و Xgwm473 با دو آلل کمترین و Xwmc617 با نه آلل بیشترین تعداد آلل تکثیر شده را به خود اختصاص دادند. دامنه محتوی چند شکلی این نشانگرها (PIC) از 0/18 تا 0/84 متغیر بود. گروه بندی ژنوتیپ ها با استفاده از الگوریتم UPGMA و ضریب تشابه دایس، بیشترین مطابقت را با اطلاعات شجره ای در دسترس ژنوتیپ ها داشت. نتایج حاصل از این مطالعه نشان داد که می توان با کاربرد تعداد نسبتاً کمی از نشانگرهای ریزماهواره، تنوع ژنتیکی موجود در ارقام و توده های خودبارور گندم را به طور مطلوبی مورد بررسی قرار داد.

کلمات کلیدی:

تنوع ژنتیکی، نشانگر ریزماهواره، گندم، تجزیه خوشه ای، محتوی چندشکلی نشانگر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/227324>

